

РЕШЕНИЕ

№ 24181

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5291** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. К. И., чрез адв. С., АК-Х., срещу Решение № 781/14.02.2024 г., постановено по НАХД № 3039/2023 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление № НП-2/04.01.2023 г. издадено от председател на КПКОНПИ, с което на кадатора на основание чл. 173, ал. 3 във вр. с ал. 1 от ЗПКОНПИ, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), е наложено административно наказание – „глоба” в размер на 3 500 лева.

В касационната жалба се сочи, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и немотивирано. Изложени са съображения в насока недоказаност на административното нарушение. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и постановяване на ново решение по същество, с което да бъде отменено изцяло процесното НП. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – Председателят на Комисията за противодействие на корупцията и за

отнемане на незаконно придобитото имущество, чрез процесуалния си представител юрк. Ц., оспорва жалбата и моли обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор, дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Административен съд – София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, на 29.06.2022 година в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ била извършена документална проверка на регистрационните дневници относно вписаните в тях декларации за имущество и интереси на

интереси на лицата, които са задължени да подават такива декларации относно придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по член 37, ал.1, т.1-11 от ЗПКОНПИ. При проверката е установено, че лицето А. К. И. е подал декларация на основание член 38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ на 12.07.2022 година като срокът за подаване на декларацията бил до 15 май на текущата година, изтекъл на 16 май 2022 година(първи работен ден, следващ 15.05.2022 година). Тъй като задължението не било изпълнено в срок свидетелката Т. съставила АУАН № ПР-292 от 08.07.2022 година за нарушение на член 38, ал.1, т.2 вр.чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, въз основа на който било издадено и процесното НП. За да потвърди така издаденото наказателно постановление съставът на районния съд е приел, че в хода на образуваното административнонаказателно производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. СРС е извършил подробен анализ на доказателствата по делото и на относимите материалноправни норми, като е направил решаващ извод за законосъобразност на процесното наказателно постановление.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационната инстанция намира, че оспореното решение не противоречи на материални закон, като основанията за този извод са следните:

Следва да се посочи, че независимо от настъпилите промени в нормативната уредба и отмяната на коментираните текстове от ЗПКОНПИ, послужили като основание за определяне на наказанието, деянието, за която е ангажирана отговорността на касатора, продължава да е състав на административно нарушение. Уредба се съдържа понастоящем в нов закон, а именно в закона за противодействие на корупцията.

Задължението за деклариране с неговите субекти, обхват и срокове за изпълнение, е уредено в чл. 49 и сл. от закона. Неизпълнението на това задължение продължава да е административно нарушение - чл. 116 от закона, за което са налага глоба в размер от 1000 до 3000 лв., освен ако не е предвидено по-тежко наказание. Според ал. 2 на същия член, когато нарушението е извършено повторно, глобата е в размер от 3000 до 6000 лв.

Нормата на чл. 3 от ЗАНН регламентира, че за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Ако до

влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Процесният случай не е такъв, затова следва да се приложат и анализират вече отменените текстове на ЗПКОНПИ.

При обективно възприетата фактическа обстановка, съдът е изградил правилни изводи за съставомерност на извършеното от И. деяние по смисъла на по чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, с което е осъществен съставът на чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, която въвежда задължението за подаване на ежегодна декларация, като срокът на това задължение е едномесечен от заемането на висшата публична длъжност и за което се предвижда наказание глоба в размер от 1 000 до 3 000 лв. СРС е изложил подробни мотиви при индивидуализацията на наказанието.

Районният съд е изложил подробни мотиви по отношение приложимостта на чл. 28 ЗАНН, които се споделят напълно от настоящия касационен състав. Процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид. Забавянето не е обусловено от обективни причини. Задължените лица в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност следва да подадат своята декларация за предходната година. Няма данни по делото касаторът да е бил в обективна невъзможност, поради която да не е бил в състояние да подаде декларацията си. Следва да се има предвид, че срокът, в който лицата могат да изпълнят задължението си, е повече от един месец. Отделно от това, декларацията може да бъде подадена и чрез пълномощник, с оглед спазването на нормативно установените срокове и при обективна невъзможност за лично подаване. Това обаче също не е сторено. Не се касае и за пренебрежимо малък срок на закъснението. В конкретния случай то е близо два месеца, което не покрива по никакъв начин критериите за маловажност на нарушението.

Следва да бъде посочено и, че нарушението е повторно по смисъла на § 1, т. 11 от ЗПКОНПИ, като същото е извършено в двугодишен срок от влизане в сила на НП № 00128/17.09.2020 г., издадено за извършено нарушение от същия вид, поради което и наложената глоба е правилно определена в по-висок размер. Мотивите на СРС в тази насока се споделят изцяло от касационната инстанция, която счита за ненужно да ги преповтаря.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 781/14.02.2024 г., постановено по НАХД № 3039/2023 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав.

Решението е окончателно.